Ч. 34. Неділя 26 (13) лютого 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Ситуация на Угорщині. — Похорон вел. кн. Сергія. — Чутка про мир і єї жерело. — З поля війни.

Найблизше засїданє палати послів відбуде ся аж ві второк, а на порядку дневнім стане між иньшими також закон о підводах для войска; тимчасом радять всїлякі комісиї. В комісиї буджетовій вела ся дискусия в справі тютюну. Посол Крамарж (Молодочех) домагав ся, щоби краєвий з'уживок тютюну був покриваний тим тютюном, який сам край випродукує. То внесенє підніс і пос. Ґломбіньский, котрий підніс, що жителї Галичини і Буковини жалують ся на то, що в сих краях призначує ся лиш малі простори під управу тютюну. Міністер скарбу др. Косель заявив, що переведені проби управи тютюну не дали доброго вислїду. Що до фабрик тютюну то заявив п. міністер, що поки що вистануть дотеперішні фабрики, а коли з'уживок збільшить ся, то й число фабрик буде збільшене.

З Будапешту доносять, що ситуация там ще більше погіршила ся. В партиї независимости радикальні елєменти взяли гору. Проєкт провізоричного міністерства урядничого розбив ся, бо опозиция обстає при жаданю, щоби насамперед була ухвалена реформа виборча. Иньші же партиї думають, що по ухваленю реформи виборчої опозиция розібє парлямент, щоби нові вибори могли вже відбути ся на основі нового закона виборчого, бо тодї узискала би она значну більшість. Лїберальна партия дуже невдоволена з того, що сполучена опозиция против дотеперішного звичаю не згодила ся на то, щоби одного із секретарів визначили лїберали. В виду того лїберальна партия постановила зречи ся двох місць признаних їй в бюрі палати. Ситуация стала просто безвихідна і здаєсь, що не буде иньшої ради, як переводити якусь нову угоду.

Похорон вел. кн. Серґія відбув ся дня 23 с. м., отже о день пізнїйше, як то було постановлено, а то з тої причини, що гробниця ще не була готова. В обрядї похороннім взяли участь всї перебуваючі в Москві вел. князї і княгинї. Вел. кн. Володимира, котрий від часу замаху має бути хорий (?), заступав кн. Ґоліцин, а вел. кн. Николая заступав бар. Шталь. З вел. княгинь була також Марія Павловна, пятнайцятьлїтна донька вел. кн. Павла з першого подружа, котра тепер по трох роках перший раз побачила свого батька. По вигнаню вел. кн. з краю взяв був єї вел. кн. Серґій за свою а она знайшла в княг. Єлисаветї другу матїр. До церкви, де відбував ся обряд похоронний, впущено зі взгляду на брак місця лиш 200 людий. Підчас богослуженя виголосив митрополит бесїду, в котрій сказав між иншим, що вина смерти вел. кн. Серґія спадає на цїлу російску суспільність; кров єго як кров давних мучеників доведе нарід російский до каяня і опамятаня. По відправі понесли вел. князї і ґенерали домовину з тїлом до церкви сьв. Андрея і там зложили єї в гробници. В Царскім Селї відбуло ся в навечеріє похорону заупокійне богослуженє в присутности царя, цариці, цариці-вдовиці і других членів царскої родини та членів дипльоматичного тїла.

Показує ся тепер, що чутка о якихсь переговорах в справі мира межи Росиєю а Японією не була так зовсїм безосновна, як то в першій хвили могло здавати ся. То лиш правда, що почин до тих переговорів не вийшов анї від Росиї анї від Япониї. N. fr. Presse доносить, як каже, на основі доброї інформациї, що жерелом, з котрого вийшла чутка, подана бюром Райтера з такою певностию, єсть особа анґлїйского короля, котрий хотїв порушити справу мира в Петербурзї. Король дїлає в сїй справі яко приватна особа без участи офіцияльної Анґлиї, так, що анґлїйске правительство може сьміло сказати, що оно в сїй справі не знає нїчого. Також і услівя мира, які подало було бюро Райтера, не вийшли від Росиї а суть лиш вислїдом особистих поглядів короля Едварда. В звязи з тим стоїть очевидно і той лист царя до анґлїйского короля, про котрий сими днями згадували телєґрами з Петербурга, а в котрій

20)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

Капітан Больдок по оповіданю панни Манзель мовчав хвилю, немов би мусїв то, що чув, перетравити у своїм нутрі. Відтак відозвав ся:

— Дивно, дуже дивно! Чи міг би хто в щось таке повірити?

Аж тепер замітив, що молодій дівчинї пливуть сльози по лици. Єго мягке серце сейчас пізнало, щ́о тут було треба; він чим скорше побіг до своєї каюти і вернув звідтам з великою, чистою хустиною, яку положив побіч єї голови на подушцї.

— Я пішлю ваші річи до кухнї, де кухар їх висушить — відозвав ся. — То не буде довго тревати. Коли не помиляю ся, ви не маєте черевиків. Один з моїх моряків зробить вам пару пантофлїв з вітрильного полотна.

Він зібрав річи, в котрих бідна дївчина прийшла на корабель і попращав ся поклонившись; однако панна Манзель не бачила вже того, бо відвернула лице до стїни.

Коли капітан вийшов з отвору сходів на поклад, керманич аж укусив ся в уста, аби здержати сьміх; так незвичайно сьмішним видав ся єму командант з жіночою одежию на руцї.

— Пане Гарді — сказав капітан своїм грубим голосом — прошу вас, покличте якого моряка і велїть єму ті річи віднести до кухнї. За годину можуть они висхнути, як гадаєте? Панна Манзель потребує їх.

Офіцир кинув повний поважаня погляд на свого зверхника і викликав відтак назвище одного моряка. Покликаний явив ся, взяв одїнє з поважним лицем і поніс єго на перед корабля.

Командант з офіциром почали проходжувати ся, при чім Больдок розповів подрібно все, що чув від панни Манзель.

— То хиба лиш тота барка, що відплила з Сідне з набором золота — сказав Гарді, прислухуючи ся з великим зачудованєм. — Она мала відплисти тиждень перед нами, але єї то здержало, що не мала повної залоги. Она мусить бути недалеко від нас, бо молода женщина була лиш кілька годин у водї.

— Не видко нїякого корабля — замітив Больдок.

— Проклята безлична шайка! — крикнув офіцир, задержуючись і глубоко віддихаючи. — Десятьох людий! Але я зараз знав; скоро лиш побачив я клубок, сказав собі, що тут мусїли бути морскі розбишаки.

— Коли панна Манзель успокоїть ся і одягне ся, може буде могла сказати нам щось близшого про намір тих розбишаків — відозвав ся знов командант. — Єї память ще трохи слаба. Але й менї не було би лїпше, колиб мене добуто з води напів утопленого і удушеного. Коли зможу довідати ся, куди наміряють розбишаки удати ся з кораблем, пущу ся за ними в погоню.

Він задержав ся і поглянув на девятифунтову армату, яку мав на покладї. Відтак єго погляд перебіг по моряках, що вештали ся по покладї на передї корабля.

— Вправдї тепер мирне время — сказав затираючи руки з тихим вдоволенєм — але нагороду за контрабанду все таки можна мати, коли лиш чоловік має щастє. Триста тисяч фунтів, сказала она, як менї здаєть ся. Я хотїв би лиш бачити своє лице, коли менї так виплатять на стіл пять тисяч фунтів нагороди — го го! А ви, Гарді, не тїшились би, колиб вам виплатили два тисячі золотівок, що, старий друже?

Офіцир сьміяв ся не менше вдоволений, як єго командант. Не часто лучало ся, що командант Больдок був в такім жартобливім настрою, хоч він все був добрий і вдоволений. Змінна судьба служби загнала єго на той малий бриґ, де цїла підвластна єму залога складала ся з одного офіцира, підофіцира, дванайцятьох моряків і кухаря-мулята. Єго вдача була инша, як капітана Бензона, котрий в почутю свого достоїньства любив жити окремо і тому Больдок сотворив собі з свого офіцира Гардї'ого не лише товариша але й щирого приятеля, за що знов той був єму дуже вдячний. Они проходжували ся разом по покладї, опові-

було сказано: Росийске правительство не робило ніяких кроків в справі мира. Коли би Япанія зробила в справі мира які поважні предложеня, то їх взяло би ся під розвагу. Тілько й правди на всім. Всякі иншi чутки суть безосновні і пішли мабуть з того, що цар вислав до короля Едварда письмо, котрого зміст однак не звістний.

Здає ся, що так само ділає в справі мира і нїмецкий цїсар, але також лиш особисто, але з япаньскої сторони не дано доси ніякого почину до заключеня мира. Япаньский посол в Льондонї Гаяші сказав, що почин до заключеня мира може вийти лиш від Росиї. Тепер обняли ґазети ролю дипльоматиї і на єго думку лиш то одно правда, що Росия готова би мир заключити і що єсть вигляд, що війнї остаточно прийде конець. Але о якихсь предложенях зі сторони Япанії він не знає нїчого.

З поля війни найважнїйша доси тота чутка, після котрої сильний япаньский відділ зайшов від сторони Сінмінтіну росийску армію з заду. Тепер має ся вести велика борба вздовж шляхи зелїзничого коло Мукдену на правім крилї росийскім. Офіцири ґенерального штабу в Петербурзї говорять, що вже від 24 годин нема від ґен. Куропаткіна ніяких вістий. Але також лиш сей один факт здаєсь промавляти за імовірностию повисшої чутки.

Новинки.

Львів, дня 25-го лютого 1905.

— **Виділ руского товариства педаґоґічного** і Заряд фонду запомогового для учителїв народних шкіл подають отсим інтересованим до відомости, що сего року прийде (з половини зібраних жертв в р. 1904) до розділу квота 135 К титулом беззворотних підмог для вдовиць або сиріт по народних учителях, евентуально для потребуючих учителїв. Поданя треба вносити на руки виділу тов. педаґ. (ул. Сикстуска 47) до дня 5 марта б. р. — Від Заряду фонду запомогового: *А. Алиськевич*, касиєр.

— **Підмоги для захоронок.** З фонду, визначеного соймом до розпорядимости краєвого виділу для захоронок, признано рускій захоронцї у Львові 200 К, такому самому товариству в Станиславові 50 К, в Печенїжинї 100 К і тов. руских женщин для захоронки і курсу аналфабетів в Стрию 50 К. Рівночасно на подібні польскі товариства видав краєвий виділ суму 3100 К.

— **Із Снятина** пишуть: Заходом і силами снятиньских міщан відбуде ся дня 26 лютого 1905 в сали польского „Сокола“ концерт в 44 роковини смерти Тараса Шевченка з слїдуючою програмою: 1. Вступне слово. — 2. „Думи мої“ хор мужеский. — 3. „Золоті зорі“ хор мужеский. — 4. „Чигирин“ декламация. — 5. „Де срібнолентий Сян“ хор мужеский. — 6. „Звела мене“ хор мішаний. — 7. „Декламация“. — 8. „Ой на горі“, хор мішаний. — 9. „Завіщане“, хор мішаний. — Початок о год. 8-ій вечером.

— **Виділ Кружка жіночого** філїї товариства педагогічного в Тернополи подає до відомости, що чистий дохід з уряджeного аматорского представленя оперы: „Зима і Весна“ виносить 147 К, котрі придїлено до фонду на Інститут (бурсу) для дївчат в Тернополи. Позаяк вже в сім роцї, бо з початком вересня відчиняє виділ таку бурсу, то-ж для призбираня більше фондів уряджує в суботу дня 4 марта с. р. в комнатах „Рускої Бесїди“ в Тернополи вечерницї з танцями. Осібних запросин не розсилає ся і сим запрошує ся нашу замісцеву і місцеву інтелїґенцию до численної участи. Вступ від особи 2 К, білет родинний на 4 особи 6 К. Початок о год. $8^1/_2$ вечер.

— **Загальні збори** товариства „Бурса ім. сьв. о. Николая“ відбудуть ся в Перемишли в комнатах „Рускої Бесїди“ (ул. Костюшка ч. 5) дня 6 марта 1905 р. о год. 7-ій вечер, а коли би не зібрало ся статутами вимагане число членів, то о 8-ій годинї того самого дня без згляду на число членів, з слїдуючим порядком: 1. Справоздане уступаючого виділу. 2. Вибір нового виділу і голови. 3. Внесеня і інтерпеляциї.

— **Огнї.** В Цїшках, золочівского повіта, вибух в ночи з 20 на 21 с. м. огонь і знищив 5 селяньских загород. Село се погоріло в послїдних роках кілька разів і з богатих колись ґаздів поробили ся крайні бідаки.

— **Убийство дитини.** З Тернополя пишуть нам: В Острові дня 23 лютого найдено в лїсї при гостинци дитину завинену в верету, що лежала в рові під містком. Матір дитини вислїджено в Петрикові. Дївчина Марта Добряньска породила дитину в стайни, задусила, завинула в верету, а брат єї Ясько Добряньский вивіз єї до острівского лїса і кинув під місток. Обоє виновників арештувала жандармерия в Тернополи.

— **Богаті нуждарі.** В Новім Йорцї померла недавно 86-лїтна вдовиця Мария Олївер, знана людям яко крайна нуждарка. Коли найдено єї мертву в убогій, вогкій і холодній комнатї, стверджено, що она умерла з голоду й нужди. Занедужавши, не мала нікого, хто би єї доглянув, нагодував і подав ложку води. По повідомленю властий, полїция перешукала комнату небіжки і найшла в ліжку 250.000 долярів готовими грішми а других 250.000 в цїнних паперах. І при такім богатстві жила й сконала, як зьвірина в норі. — Подібно в одній місцевости коло Дебрі, також в Америцї, найдено в нуждевній хатинї труна скупаря Крафольта, а при нїм 50.000 долярів. Той також щадив, аж перещадив і умер з голоду. — Недавно знов помер в Онезї, Джан Вокер, що цїлий вік ходив по жебрах. По смерти за латами єго лахової одежи, з якою нїколи не розставав ся найдено 25.000 долярів в банкнотах.

— **Когут за 4.000 К.** На виставі дробу, уладженій недавно в Льондонї, продано величавого когута, який одержав першу нагороду і крім того специяльне відзначене в сумі 4.000 К. На таких виставах властителї річий, не бажаючи їх продавати, назначують дуже високі цїни, аби відстрашити купцїв. Те саме зробила властителька когута, назначуючи за него 4.000 К, а проте найшов ся любитель, що когута закупив.

Телеґрами.

Відень 25 лютого. Депутация галицких крилошан, зложена з крилошан латиньского, руского і вірменьского обряду: Федеркевича (з р. кат. капітули перемиской), о. митрата Василя Фациєвича (з капіт. станиславівской), о. прадата Войтовича (з гр. кат. капітули перемиской), о. Віктора Пйотровича (крилош. вірменьскої капітули у Львові) і о. Станислава Дуткевича (крилош. р. кат. капітули в Тарнові) приїхала вчера з петициєю до правительства в справі поліпшеня їх дотациї.

Берлин 25 лютого. З Берна швайцарского доносять: Коли інжинїри дійшли до місця, де тунель Сімпльон має бути пробитий, два італїяньскі інжинїри під впливом ґазів, що добувають ся з землї, стратили притомність. Інжинїр Ґрессі помер в наслїдок апоплектичного атаку. (Тунель крізь гору Сімпльон в Альпах

дали собі всілякі спомини і помірова їзда до 157 степеня західної довжини і 34 степеня полудневої ширини заповідала ся дуже приємно.

— Шкода — почав знов командант — що наша панна не має лїпшої одежи. Мусимо старати ся, аби тому зарадити. Гей, Джонзон! — крикнув, піднимаючи руку.

Покликаний моряк прибіг на горішний поклад.

— Джонзон! — відозвав ся командант до него — умієте робити черевики?

— Умію, пане команданте.

— Добре. Сідайтеж сейчас і ушийте пару для тої молодої панни, що ми єї виратували з води.

— Зроблю, пане капітане. Але насамперед мушу взяти міру.

— Так не йде — так не йде, Джонзон. Зробіть пару черевиків як на хлопця, то вистане.

Моряк поклонив ся і хотів відійти.

— Ще одно — задержав єго капітан. — Ви, здаєть ся, зручні в шитю, як чую. Наша панна потребує на голову накритя. Як би то було, як би ви зробили для неї щось таке як округла шапка, таке — ну, ви вже знаєте.

— Можу зробити, пане капітане — відповів Джонзон. — Я міг би для неї ушити й цїле одїнє, за три або чотири днї, коби лише увільнено мене від варти.

— Як то, гадаєте, цїлковите одїнє? — спитав Больдок, між тим як Гарді цїкаво приглядав ся морякови.

— Кафтаник, станик і дві спідницї. Я взяв би на то трохи нового вітрильного полотна.

— Заки ви пішли на море, були ви кравцем? — спитав офіцир.

Моряк притакнув усьміхаючись.

Капітанови припало до вподоби предложенє Джонзона.

— Добре — сказав. — Возьміть тілько полотна, кілько хочете і сїдайте зараз до роботи. Від варти увільняю вас.

— Але не бравши міри, не можна того зробити — замітив моряк.

— Возьмете міру, але не на черевики. Черевики маєте зробити на завтра рано, розумієте?

— Добре, пане капітане.

Утішений тим замовленєм моряк побіг на перед корабля, де єго товариші аж горіли з цїкавости почути новину. Больдок і офіцир почали на ново проходжувати ся і розмавляти про оповіданє панни Манзель.

Заходяче на північнім заходї сонце наповнило цїлий воздух і море гранию; вітер був такий легкий, що ледве порушав вітрилами лїниво їдучого корабля. По якімсь часї вийшов з кухнї смаглявий кухар, він приніс офіцирови висушені річи. Той оглянув їх і заніс до каюти. Тут посекладав їх, здоймив капелюх і застукав легко до дверий. Панна Манзель попросила єго увійти. Було вже майже темно в каютї; він засьвітив стїнну лямпу, приступив поклонивши ся до неї і поспитав дївчину о єї здоровлє.

— Дякую вам — відповіла она вічливо. — Я трохи спала. Приносите мої річи?

Гарді потакнув і положив обережно одїнє в єї ногах.

Відтак поклонив ся ще раз і сказав, що прийде за пів години та принесе їй пару своїх нових пантофлїв. Она попросила єго ще о ріжні річи — рушники, гребень і щітку — і він був дуже щасливий, що міг їй послужити на єї радість та вдячність.

XIV.

Старший оф'цир.

В ночи варта на покладї бриґа була дуже заострена. Больдок був того пересьвідченя, що „Квін“ може бути найбільше трийцять до сорок миль віддалена від „Веллеслея“ і то на передї, бо на те вказував напрям, в якім стрічено пливучу дївчину.

— А як там з нашим оружием, Стюбінс? — спитав другого дня рано командант свого підофіцира.

— Дикі на островах вскорі пізнають, що нам єї не хибує — засьміяв ся офіцир.

— Маємо дванайцять мушкетів.... кільканайцять звичайних рушниць, так?

— Так — потвердив Стюбінс.

мабуть вже перекопаний, бо дня 23 с. м. треба було перекопати ще 4 послїднї метри. Перекопу сподївали ся о півночи з 23 на 24, коли не настануть якісь перешкоди. Проверчене мало відбути ся від полудня, з італїяньскої сторони при 9387½ метрів. Північну часть тунелю від міста Бріґ треба було закінчити на на довготї 10.382 метрів, бо зачала добувати ся і велика маса води, котра тепер творить в тунелю мале озеро на 200 метрів довге і спека в тунелю доходила до 57 степенів, так, що люди не могли вже працювати, мимо того, що штучно роблено холод. Сімпльоньский тунель есть найдовший на сьвітї, бо довгий звиш півтретя милї).

Петербург 25 лютого. (Петерб. аґ. тел.) Прокуратория державна і полїция згодили ся, щоби Горкого випустити на волю за кавциєю 10.000 рублів. Внесенє се предложено ґенерал-ґубернаторови Трепову, але рішенє ще не наспіло.

Петербург 25 лютого. (Петерб. аґ. тел.) В заведенях путилівских, николаївских і Паля страйк вибух на ново. Загалом страйкує 40.000 робітників в 13 фабриках.

Петербург 25 лютого. Ґенер. Куропаткін телеґрафує: Зачувати, що двайцять торпедовцїв і один панцирник знаходять ся в дорозї до Владивостока.

Петербург 25 лютого. До „Daily Telegraph“ доносять з Сінмінтіну: В ночи з 22 с. м. около 200 козаків підїхало до стациї зелїзничої Лїчаво. З табору Хунхузів, який знаходить ся недалеко, напало 1200 Хунхузів на той відділ, але їх відперто зі стратами.

Баку 25 лютого. В містї настав знов спокій. Губернатор видав відозву, взиваючу жителїв, щоби не давали віри алярмуючим вістям. В Баку і в районї нафтовім заказано виходити з домів по 8 год. вечером аж до 6 рано під карою аж до 500 рублїв або трох недїль арешту.

Москва 25 лютого. (Петерб. аґен. телеґр.) Минувшої ночи арештовано в домі Андреєва писателїв: Леонїда Андреєва, Чірікова, Шпіталєва і 14 иньших.

Токіо 25 лютого. (Урядово). Доси знаходить ся в неволи в Японії 44.000 Росиян, між тими 1616 офіцирів.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 24 лютого: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·65 до 8·80; жито 6·60 до 6·75; овес 7·30 до 7·60; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·10 до 7·75; ріпак 11·— до 11·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 8·50 до 10·—; бобик 7·50 до 8·—; гречка 7·80 до 8·—; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 55·— до 80·—; конюшина біла 45·— до 68·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

— Не о диких гадав я — говорив командант дальше. — Маю вам щось розповісти, найдивнїйшу історию, яка коли на мори лучила ся. Вся залога мусить о тім знати. Імовірно буду я мусїв в найблизшім часї змінити напрям дороги. Я довідав ся о нечуванім морскім розбою. Розходить ся о те, аби уратувати житє кільканайцятьох подорожних і великий набір золота, яке попало в руки шайки розбишаків. Крім того треба їм відбити і знаменитий корабель. Яка то зволоч, сьвідчить найлїпше поведенє їх з тою молодою дамою, котру ми вчера добули з моря. Коли нам то удасть ся, то вітчина буде нам вдячна, нам всїм, як ми тут на кораблі.

Тепер розповів підофіцирови всьо, що чув від панни Манзель.

— Надію ся — кінчив він — що панна Манзель пригадає собі ще й назву острова, до якого хотять причалити розбишаки з „Квін.“ Она чула також, як ті злодюги говорили о якійсь бриґантинї і о чоловіцї, що називає ся Сондерс. Для мене то ясне: Сондерс має приплисти на своїй бриґантинї також до того самого острова і тут забрати цїлу шайку з їх добичию, а тодї они „Квін“ імовірно або затоплять або спалять.

— Дивні дїла твої, Господи! — сказав підофіцир по довшім мовчаню. — Ось знов новий доказ. Коли нам то удасть ся, то панна Манзель, о котрій розбишаки гадають, що вже не жиє, стане орудием справедливої кари для злочинцїв.

— Надїю ся, що так буде — відповів Больдок. — Здаєть ся, що будемо мати трохи більше вітру — додав відтак, коли нараз вітрила надули ся і корабель нагле похилив ся на лїво. Оба стояли і дивили ся до гори. Відтак поглянув капітан на море.

— Найбільше шість миль на годину — сказав хитаючи головою — а та стара скриня виглядає так, як би то був який панцирний корабель!

Вітер ставав чим раз сильнїйший і океан покрив ся запіненими филями. Старий бриґ заколисав ся і поплив скорше наперед.

Але комендант лиш здвигнув раменами.

— Що зробить такий старий розбитий возище супротив найскоршого корабля, який вийшов з анґлїйских доків? — відозвав ся до Гардїґого, що вийшов около осьмої години на поклад. — Ми при тім вітрі їдемо шість миль, а „Квін“ дванайцять. Маємо лиш одну надію, а то, що на покладї барки відбула ся завзята борба і що стрітимо єї ще на мори без керми і з попсованими вітрилами.

Чотири разів переходив від поруча до поруча і глядїв з увагою на море, відтак вислав одного моряка на найвисшу жердь, а коли й той не міг єму нічого нового сказати, зійшов на долину на снїданє.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).